

Зміст

1. Нічні гостини	7
2. Сон Лиса.....	14
3. Дятел і його дерево.....	21
4. Концерт Соловейка	27
5. День змагань на їжачиному пагорбі.....	33
6. Жабеня і Ропуха	40
7. Вовчик і прекрасний місяць	49
8. У Бобреняти болить зуб	56
9. Пташине весілля.....	63
10. Мистецтво Павука.....	70
11. Змагання зі стрибків	77
12. Кажаня.....	84
13. Чудернацька тваринка.....	92
14. Фахівчиня зі сну	98
15. Допомога родині дроздів	104
16. Як дістатися додому?	109
17. Від тваринки до тваринки.....	114
18. Найкраща оповідачка	118
19. Казочка для Ліскульки	124

Для моїх похресників — Мії,
Франциска та Гайді,
щоб вони завжди солодко
спали та бачили гарні сни

1. Нічні гостини

Маленька Соня дуже хвилювалася. Сьогодні її найліпша подруга Ліскулька вперше залишиться в неї на цілу ніч.

— Коли вона вже прийде? Коли вона вже прийде? — всоте питалася Маленька Соня.

— Коли сонце зникне за великим деревом, а місяць зійде над кущем, — відповідала їй матуся.

Маленька Соня визирнула у вікно на дерево.

— В інші дні сонце ховається за деревом набагато швидше, ніж сьогодні. Гадаю, йому хочеться мене подратувати, — буркнула вона. — Сідай уже нарешті! — гукнула Маленька Соня з вікна до сонечка.

— Що це ти там кричиш? — поцікавився Кріт, підносячи лапу до вуха.

— Сонце мене дратує! — відрізала Маленька Соня.

— Мене воно щодня дратує: таке яскраве! Нічого не бачу, воно мене просто засліплює, — поскаржився Кріт. — Хоча з іншого боку, погано нам буде, якщо воно не світитиме, — міркував він далі.

— Твоя правда, — погодилася Маленька Соня. — Тоді тваринки по всьому світі взагалі нічого не побачать і завжди буде холодно. Воно ж бо нас зігріває і змушує все рости.

— То нащо ти свариш сонце, як воно таке чудове? — здивовано примружив очі Кріт.

— Бо сьогодні в мене ночуватиме Ліскулька, а прийде вона лише тоді, коли сонце зникне за тим великим деревом. Я просто не можу дочекатися!

— То займися чимось. Якщо просто сидітимеш і чекатимеш, то так і залишишся тут до завтра, а час із місяця не зрушить!

— Що ж мені робити, Кротику?

— Можеш підготувати зручненьке ліжечко для своєї подруги, щоб вона почувалася як удома. Пригадати, які ігри їй подобаються, щоб ви могли побавитися разом, — припустив Кріт.

— Гарна думка, Кротику. Так і зроблю! — вигукнула Маленька Соня і блискавкою зникла в норі.

Вона заметушилася: підхопила трішки сіна тут, пару подушечок там. Поскидала

це все докупи й лягла

на гору сіна та подушок, щоб самій перевірити, чи зручне вийшло ліжко. Тоді дістала свою улюблену гру й поклала її поруч. Гра називалася «хом'ячки», і завданням у ній було назбирати якомога більше горіхів. Соня навіть не помітила, що сонце вже сховалося за великим деревом, а над кущем яскраво засяяв місяць.

— Вона вже йде? Вона вже йде? — застрибала Маленька Соня навколо матусі.

Але відповісти та не встигла, бо тієї ж миті постукали у двері. На порозі стояла Ліскулька зі своєю матусею, навантажені подушками, ковдрами та всім необхідним для сну.

— Заходь! Заходь! — зраділа Маленька Соня.

Матуся Ліскулька попрощалася з донечкою, поцілувала її на добраніч, а заразом і на добрий

ранок, і пішла собі. Ліскулька зі своєю подружкою махали їй лапками, доки матуся не зникла з очей.

— Нарешті ти тут! — сказала Маленька Соня.

— Так, я тут! — відгукнулася Ліскулька.

Тоді Маленька Соня показала подрузі ліжко, яке приготувала для неї, але та наморщила носика:

— Чесно кажучи, мені більше до вподоби спати на пір'ячку. Не знаю, чи зможу взагалі тут очі стулити!

Показала Маленька Соня і гру, в яку збиралася бавитись, але Ліскульку це також не вдовольнило:

— Я б радше пограла у щось спокійніше, щоб не забитися на ніч!

Коли матуся Маленької Соні принесла вечерю, Ліскулька втретє скривилася:

— Мені до смаку бекон або сир. Від ягід у мене животик розболиться, і тоді я не зможу заснути.

— Не сумніваюся, ви придумаете, як добряче виспатись, — усміхнулася Матуся Соня й погладила Ліскульку по голівці.

— Гм, — зрештою сказала Ліскулька. — Ліжко, яке мені приготували, не таке вже й незручне! Маленька Соня з полегшенням зітхнула.

— Може, тобі буде ще зручніше, якщо ми спатимемо разом? — запропонувала вона, і Ліскулька погодилася.

— Що робитимемо? — запитала Ліскулька, бо не хотіла одразу ж лягати спати.

— Може, зіграємо у «хом'ячків»? Якщо гратимемо повільно і тихо, ти не розхвилюєшся і не заб'єшся! — сказала Маленька Соня. І вони зіграли раз чи два у «хом'ячків». Настав час спати.

— Удома я завжди перед сном чищу зубки та мию вушка! — заявила Ліскулька.

— Вушка? — здивувалася Маленька Соня. — А вушка навіщо?

— Щоб краще чути всі звуки в моїх снах! — відповіла Ліскулька, і Маленька Соня вирішила, що це має сенс.

Тож подружки почистили зубки й вимили вушка.

— Підіткни мені ковдру, — попросила Ліскулька. — Мама завжди так робить, ще й щільненько мене огортає!

Маленька Соня підіткнула подрузі ковдру.

— А тепер подуй легесенько на мою мордочку! Татко завжди так робить, щоб мої оченята ніжненько заплющувалися і я легко засинала!

Маленька Соня подула на личко подруги. Не уявляла вона, що вкласти Ліскульку — це такий

клопіт. Очі подруги заплющилися, але за мить вона їх знову розплющила.

— Не працює! — покаржилася Ліскулька.

— Не можеш заснути? — занепокоїлася Маленька Соня.

Ліскулька похитала головою.

— Як та сова вночі, — зітхнула вона.

— Але чому?

Ліскулька замислилася:

— Усе пахне не так, як удома! І звуки не такі, як удома! Я взагалі не засну. Ніколи, ніколи, ніколи!

Вигляд у Ліскульки був геть нещасний.

— Що ж робити? — засмутилася Маленька Соня.

Ліскулька знову замислилася:

— Коли вдома я не можу заснути, то мама або татко розповідають мені казочки! Тоді я чудово засинаю!

Маленька Соня задумалася над цими словами.

— Я жодної казочки не знаю, — нарешті визнала вона.

— Жодної? — перепитала Ліскулька. — Жоднісінької? Навіть малесенької?

— Навіть крихітної! — запевнила її Маленька Соня й сумно похитала головою.

— Подумай добре! Добряче! — наполягала Ліскулька.

Маленька Соня добре подумала, але так і не згадала жодної казочки.

Аж раптом вона так і підстрибнула:

— Стривай! Піду пошукаю, може, знайду казочку, щоб тобі розповісти.

Ліскулька закивала головою, і Маленька Соня вибігла назовні. Їй дуже хотілося повернутися до подруги з найкращою казочкою у світі.

